

สำเนาฉบับที่

ที่ นร ๐๑๐๗/๒๕๖๕

คณะกรรมการตอบข้อหารือตาม
กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ข้อหารือการดำเนินการกรณีเอกสารเวชระเบียนสูญหาย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช

อ้างถึง หนังสือโรงพยาบาลศิริราช ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๗/๓๔๓๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงพยาบาลศิริราชขอหารือสรุปได้ความว่า กรณีที่เวชระเบียนของโรงพยาบาลสูญหาย โรงพยาบาลได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจ้งความไว้เป็นหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย เพื่อเป็นการยืนยันว่าเอกสารดังกล่าวไม่อยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการดำเนินการที่ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการได้พิจารณาเรื่องหรือดังกล่าวก่อนแล้ว เห็นว่า เอกสารเวชระเบียนของผู้ป่วยที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาล ถือว่าเป็นเอกสารของราชการ ซึ่งการเก็บเอกสารดังกล่าวต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๖๑ ที่กำหนดว่า “การรักษาหนังสือ ให้เจ้าหน้าที่ระมัดระวังรักษาหนังสือให้อยู่ในสภาพใช้ราชการได้ทุกโอกาส หากชำรุดเสียหายต้องรีบซ่อมให้ใช้ราชการได้เหมือนเดิม หากสูญหายต้องหาลำเนามาแทน ถ้าชำรุดเสียหายจนไม่สามารถซ่อมแซมให้คงสภาพเดิมได้ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบและให้หมายเหตุไว้ในทะเบียนเก็บด้วย ถ้าหนังสือที่สูญหายเป็นเอกสารสิทธิตามกฎหมาย หรือหนังสือสำคัญที่เป็นการแสดงเอกสารสิทธิให้ดำเนินการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน” ดังนั้น เมื่อเวชระเบียนของโรงพยาบาล สูญหาย โรงพยาบาล ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว กล่าวคือ ต้องดำเนินการจัดหาสำเนามาแทนเวชระเบียนที่สูญหาย กรณีที่โรงพยาบาล ได้มีการแจ้งความไว้เป็นหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจตามที่หารือ พิจารณาแล้วเห็นว่าการแจ้งความดังกล่าวอาจใช้เป็นเพียงหลักฐานประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบการมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ร้องขอ

- ๒ -

เท่านั้น นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการฯ ยังมีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดเก็บเวชระเบียนและการดำเนินการเมื่อเวชระเบียนสูญหาย ดังนี้

๑. ในกรณีที่โรงพยาบาลฯ ได้มีการจัดเก็บเวชระเบียนในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากหรือควบคู่ไปกับการจัดเก็บในรูปแบบของเอกสาร เช่น การจัดเก็บในฐานข้อมูลระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถแปลสภาพหรือจัดทำเป็นเอกสารได้ ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงว่าเวชระเบียนที่จัดเก็บในรูปแบบเอกสารสูญหาย และมีผู้ร้องขอเวชระเบียนดังกล่าว โรงพยาบาลฯ จะปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลตามที่ร้องขอไม่ได้ เนื่องจากโรงพยาบาลฯ สามารถที่จะจัดทำสำเนาหรือแปลสภาพข้อมูลจากฐานข้อมูลที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์ให้แก่ผู้ร้องขอข้อมูลได้

๒. เนื่องจากเวชระเบียนถือเป็นทรัพย์สินของราชการ หากมีการสูญหาย นอกเหนือจากการที่โรงพยาบาลฯ ต้องจัดทำสำเนาแทนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้ว โรงพยาบาลฯ ยังต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าการสูญหายเกิดขึ้นเพราะเหตุใด หากผลการพิจารณาปรากฏว่ามีผู้ต้องรับผิดชอบในการสูญหายนั้น โรงพยาบาลฯ จะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไป โดยจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อพิจารณาหาตัวผู้ต้องรับผิดชอบและกำหนดค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ต้องรับผิดชอบจะต้องชดใช้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกียรติชัย ณ นคร)

ประธานอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

ฝ่ายเลขานุการ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๒ - ๓ ต่อ ๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
รับเลขที่..... 344
วันที่..... ๒๔ ก.ค. ๕๕
เวลา..... ๑๔.๒๕ น.

ที่ ศธ. 0517.07 / **3434**

โรงพยาบาลศิริราช

2 ถนนพราณิก แขวงศิริราช

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

๒๔ กุมภาพันธ์ 2549

เรื่อง ขอรื้อการดำเนินการกรณี เอกสารเวชระเบียนสูญหาย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ตามที่ โรงพยาบาลศิริราช ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลดำเนินการแจ้งความไว้เป็นหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย กรณีเอกสารเวชระเบียนผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในของผู้ป่วยที่มารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลศิริราชสูญหาย เพื่อเป็นการยืนยันว่าเอกสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลศิริราชตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

โรงพยาบาลศิริราช ขอรื้อถึงแนวทางในการดำเนินการดังกล่าวว่าเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบของทางราชการหรือไม่เพียงใด โดยขอให้ท่านได้โปรดตอบข้อหารือและกรุณาแจ้งเรื่องกลับมาที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช เพื่อจะได้แจ้งผู้เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์นายแพทย์ประสิทธิ์ วัฒนาภา)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช

หน่วยวินัยและนิติการ

โทร. 0 - 2419 - 8434

โทรสาร. 0 - 2419 - 8054

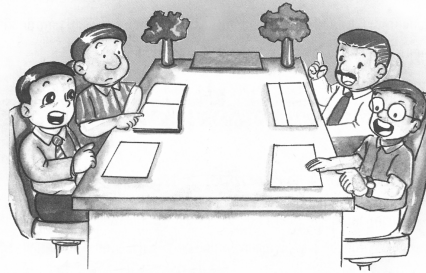

เรื่องหารือในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

● กรณีการขอข้อมูลข่าวสารของราชการจำนวนมากหรือบ่อยครั้ง

หน่วยงานที่ขอหรือ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

สรุปประเด็นการหารือ

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มีหนังสือขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ เนื่องจากมีประชาชนได้ขอเข้าตรวจดูและขอสำเนาเอกสารของเทศบาลฯ ประกอบด้วย สมุดคัมภีร์ญาติเลขที่ ก และ ค ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2549 และสมุดคัมภีร์ญาติเลขที่ ก ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2535 - 2549 โดยขอใช้เวลาตรวจดู 2 สัปดาห์ เทศบาลฯ ตรวจสอบพบว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมามีผู้ขอเข้าตรวจดูข้อมูลและคณะได้ขอเข้าตรวจดูและขอสำเนาเอกสารของเทศบาลฯ บ่อยครั้งและเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเอกสารที่ขอตรวจดูในแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะเป็นเอกสารหลักฐานทางการเงินการคลังที่มีหน่วยงานตรวจสอบ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายระเบียบของทางราชการอยู่แล้ว อีกทั้งมีใช้ข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่เทศบาลฯ ก็ยินยอมให้ตรวจดูและคัดสำเนาโดยตลอด โดยเทศบาลฯ จะต้องจัดเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลเอกสารเพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ทำให้เสียบุคลากรในการปฏิบัติงานราชการอันก่อให้เกิดภาระอันเกินควร เทศบาลฯ จึงมีประเด็นที่ขอหารือต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) การที่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารและคณะขอเข้าตรวจดูและขอสำเนาเอกสารสมุดคัมภีร์ญาติเลขที่ ก และ ค ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2535 - 2549 และสมุดคัมภีร์ญาติเลขที่ ก ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2535 - 2549 ทั้งที่ได้เคยตรวจดูเอกสารดังกล่าวบ่อยครั้ง และได้ถ่ายสำเนาเอกสารที่ได้ตรวจดูเป็นจำนวนมากแล้ว เป็นการขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่

2) ประชาชนมีอำนาจตรวจดูสมุดคัมภีร์ญาติเลขที่ ก และ ค ของทางราชการหรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

3) ฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ซึ่งตามกฎหมายระเบียบของทางราชการนั้น มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นหน่วยงานตรวจสอบอยู่แล้ว ใช้ข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หรือไม่

4) ประชาชนมีอำนาจตรวจดูฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของทางราชการหรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

5) ประชาชนมีอำนาจคัดสำเนาฎีกาการเบิกจ่ายงบประมาณของทางราชการหรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

6) สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็ค ใช้ข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หรือไม่

7) ประชาชนมีอำนาจตรวจสอบ สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็คหรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

8) ประชาชนมีอำนาจคัดสำเนา สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็คหรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

การพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ตอบข้อหารือของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดไว้ตามหนังสือ ที่ นร 0108/870 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2550 ซึ่งเมื่อพิจารณาเรื่องหารือของหน่วยงานดังกล่าว ประกอบกับนำแนวทางที่คณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนได้เคยมีความเห็นในเรื่องการขอข้อมูลข่าวสารของราชการจำนวนมากหรือบ่อยครั้งตามที่กฎหมายกำหนดให้มีเหตุผลอันสมควร เพื่อประกอบการใช้สิทธิขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าว นอกจากนี้ ยังได้พิจารณาข้อกฎหมาย รวมทั้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แล้วเห็นว่า ข้อหารือได้แยกเป็นประเด็นที่ซ้ำซ้อนกัน จึงรวมตอบข้อหารือไว้ดังนี้

1) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สมุดคุดสัญญาจ้าง สมุดคุดฎีกาเบิกจ่าย ฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็ค เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของเทศบาลฯ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนิยามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามที่กำหนดในมาตรา 9 แต่เป็นข้อมูลข่าวสารอื่นที่ประชาชนสามารถใช้สิทธิยื่นขอตรวจสอบได้โดยระบุลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่สามารถเข้าใจได้ตามสมควร ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับคำขอแล้วก็มีหน้าที่ต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่สามารถเปิดเผยได้ให้ผู้ขอในเวลาอันสมควร ซึ่งมีมติคณะรัฐมนตรี⁽⁵⁾ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตรวจคำขอให้แล้วเสร็จโดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีเป็นจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันจะต้องแจ้งให้ผู้ขอทราบภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่รับคำขอนั้น รวมทั้งแจ้งกำหนดวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย (รวมถึงหากเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะไม่ให้ข้อมูลข่าวสารนั้น ก็ต้องแจ้งคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นภายใน 15 วันพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ด้วย)

(5) มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 ข้อ 1

2) สำหรับประเด็นการขอข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นจำนวนมากหรือขบอยครั้งนั้น มาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้ผู้ขอต้องแสดงเหตุผลอันสมควรในการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพราะโดยทั่วไปแล้วหน่วยงานของรัฐจะถือปฏิบัติตามข้อกฎหมาย⁽⁶⁾ ตามที่บัญญัติไว้ว่า “บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร...” ซึ่งหมายถึงว่าการขอข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นใครก็ได้สามารถร้องขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อเป็นใครก็ได้ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องมีเหตุผลหรือแสดงเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารของราชการแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ประชาชนตรวจดูนั้น ถือได้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่สามารถเข้าดูหรือเปิดเผยได้โดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีการขอข้อมูลข่าวสารอื่นที่ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดไว้ต้องจัดไว้ให้ดู ได้แก่ ข้อมูลที่ระบุลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ต้องการก็ต้องนำข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง⁽⁷⁾ มาประกอบในการบริการจัดหาข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนต่อไปด้วย โดยหากเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้⁽⁸⁾ ผู้ขอคงต้องแสดงเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการที่หน่วยงานของรัฐต้องสอบถามคำคัดค้านจากผู้ที่ถูกกระทบประโยชน์ได้เสียจากการที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการกรณีที่มีการร้องขอ⁽⁹⁾ ซึ่งเมื่อมีการคัดค้านไม่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจ เพื่อเปรียบเทียบกับคำคัดค้านนั้นว่า ควรรับฟังเหตุผลจากฝ่ายใดที่สำคัญมากกว่า ดังนั้น การขอข้อมูลจำนวนมากหรือขบอยครั้ง กฎหมายก็กำหนดให้ต้องแสดงเหตุผลอันสมควร เพราะเป็นภาระหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอให้ จึงต้องแสดงเหตุผลในงานที่เป็นภาระมากดังกล่าวด้วย คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ เคยให้ความหมายของกรณีการขอเป็นจำนวนมากที่ต้องมีเหตุผลอันสมควร หมายถึง การขอข้อมูลข่าวสารที่มีจำนวนมากเกินความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์ของผู้ร้องขอและเป็นภาระอย่างมากแก่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ และกรณีการขบอยครั้ง หมายถึง กรณีการขอข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวกันซ้ำแล้วซ้ำอีก สำหรับกรณีการพิจารณาว่าการขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากหรือขบอยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้ขอด้วย เช่น ผู้ขอเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอหรือไม่ อย่างไร การใช้สิทธิของผู้ขอเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริตหรือไม่ หรือกรณีที่มีการขอข้อมูลเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก ซึ่งต้องมีเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นต้น

เมื่อพิจารณาหนังสือหารือของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจะเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารของราชการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2549 ถือได้ว่าเป็นการขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เคยมีการขอซ้ำข้อมูลข่าวสารเดิม จึงพิจารณาได้ว่าเป็นการขบอยได้ด้วย แต่หนังสือหารือไม่ได้แจ้งเหตุผลในการขอข้อมูลไว้

ดังนั้น เทศบาลฯ สามารถขอให้ผู้ขอข้อมูลนี้แจ้งเหตุผลอันสมควรประกอบการขอข้อมูลดังกล่าว แต่ตามเรื่องข้อหารือปรากฏว่า เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดแจ้งว่า การขอข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้เป็นกรณีที่เคยมีการขอ และเทศบาลฯ ก็แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นแล้ว คณะอนุกรรมการฯ จึงเห็นว่า เมื่อหน่วยงานของรัฐที่รับคำขอเคยได้เปิดเผยข้อมูลนั้นแล้ว จึงไม่มีเหตุผลในการจะไม่เปิดเผยข้อมูลตามที่หารือ รวมทั้งเห็นว่า เป็นกรณีที่ไม่มีประเด็นต้องพิจารณาต่อไป อย่างไรก็ตาม กรณีที่หารือซึ่งต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่แล้ว เทศบาลฯ สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องต่อไป ส่วนค่าธรรมเนียมการเข้าตรวจดูนั้น เนื่องจากยังไม่เคยมีการให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมาก่อน จึงไม่อาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการแต่อย่างใด

(6) มาตรา 9 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

(7) มาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

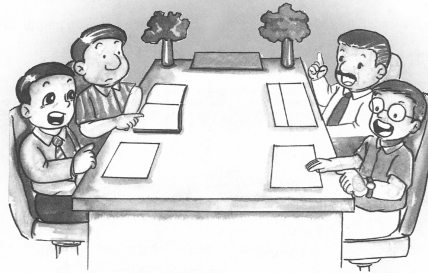
(8) มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

(9) มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

3) ผู้เขียนมีความเห็นเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาเรื่องนี้ โดยเมื่อดูในหนังสือที่ขอหารือจะเห็นได้ว่า หน่วยงานของรัฐบางแห่งยังไม่เข้าใจข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จากที่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดหารือว่า ประชาชนมีอำนาจตรวจสอบหรือขอคัดสำเนาข้อมูลที่ร้องขอนั้นเป็นอำนาจจากกฎหมายหรือระเบียบใด ซึ่งก็คือ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นั้นเอง หากหน่วยงานของรัฐมีความเข้าใจในกฎหมายนี้แล้วก็คงไม่มีข้อหารือในลักษณะเช่นนี้ แม้ว่าเรื่องหารือดังกล่าวเทศบาลฯ จะได้แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่มีการร้องขอนี้มีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบ ได้แก่ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบความถูกต้องไว้แล้วก็ตาม แต่ต้องเข้าใจว่ากรณีการใช้สิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นกรณีการเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยประชาชนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแต่ประชาชนไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการใดๆ หากพบเห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องเป็นเพียงการนำข้อมูลข่าวสารของราชการที่เห็นว่าไม่ถูกต้องหรือสงสัยว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องไปเป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการอีกทีหนึ่งต่อไป หรืออาจสรุปได้ว่าเป็นกระบวนการเข้ามาช่วยตรวจสอบของประชาชนก็ว่าได้

สำเนาฉบับ

ที่ นร ๐๑๐๘/ ๙๗๐

คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตาม
กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ข้อหารือการเข้าตรวจเอกสาร

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ รบ ๕๒๐๐๘/๖๕๑๙ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด แจ้งว่า นายวรวิทย์ ตั้งกิจเจริญพงษ์ และคณะขอเข้าตรวจดูและขอสำเนาเอกสารของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ประกอบด้วย สมุดคุมสัญญาจ้าง เลขที่ ก และ ค ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ - ๒๕๔๙ และสมุดคุมฎีกาเบิกจ่าย ตั้งแต่ ปี ๒๕๓๕ - ๒๕๔๙ โดยขอใช้เวลาเข้าตรวจดู ๒ สัปดาห์ ซึ่งที่ผ่านมานายวรวิทย์ฯ และพวก ได้ขอเข้าตรวจดูและสำเนาเอกสารของเทศบาลฯ บ่อยครั้งและเป็นจำนวนมาก โดยเอกสารที่ขอเข้าตรวจดูส่วนใหญ่เป็นเอกสารหลักฐานทางการเงิน การคลัง ที่มีหน่วยงานตรวจสอบ เช่น สตง. เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายระเบียบของราชการอยู่แล้ว อีกทั้งมิใช่ข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เทศบาลฯ ได้ยินยอมให้ตรวจดูและคัดสำเนาโดยตลอด โดยเทศบาลฯ จะต้องจัดเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลเอกสารเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ทำให้เสียบุคลากรในการปฏิบัติงานราชการ เป็นภาระอันเกินควรแก่เทศบาลฯ เทศบาลฯ จึงขอหารือ รวม ๘ ประการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้ว เห็นว่า สมุดคุมสัญญาจ้าง สมุดคุมฎีกาเบิกจ่าย ฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็ค เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของเทศบาลฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เอกสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูตามมาตรา ๙ (๑) - (๘) อย่างไรก็ดี เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดหาให้กับประชาชนเป็นการเฉพาะรายเมื่อประชาชนได้ยื่นคำขอโดยระบุลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่สามารถเข้าใจได้ตามสมควร ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น กรณีที่เทศบาลฯ หารือตามข้อ ๑ ว่า การที่ นายวรวิทย์ฯ และพวก ขอเข้าตรวจดูและสำเนาเอกสารสมุดคุมสัญญาจ้าง เลขที่ ก และ ค ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ - ๒๕๔๙ และสมุดคุมฎีกาเบิกจ่ายฯ ตั้งแต่ ปี ๒๕๓๕ - ๒๕๔๙ ทั้งที่เคยตรวจดูเอกสารดังกล่าว

- ๒ -

บ่อยครั้ง และได้ถ่ายสำเนาเอกสารที่ได้ตรวจดูไปแล้วโดยเทศบาลฯ จะปฏิเสธไม่ให้ข้อมูลข่าวสาร โดยอ้างว่า เป็นกรณีขอเป็นจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร นั้น คณะอนุกรรมการฯ เห็นว่าการขอเป็นจำนวนมาก หมายถึง การขอข้อมูลข่าวสารที่มีจำนวนมากเกินความจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์ของผู้ร้องขอ และเป็นภาระอย่างมากแก่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ และกรณีขอบ่อยครั้ง หมายถึง กรณีการขอข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวกันซ้ำแล้วซ้ำอีก สำหรับกรณีการพิจารณาว่าการขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยมีเหตุผลอันสมควร หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้ขอด้วย เช่น ผู้ขอเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอหรือไม่อย่างไร และการใช้สิทธิของผู้ขอเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริตหรือไม่ เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เทศบาลฯ จะต้องพิจารณา และเมื่อข้อพิจารณาเป็นไปตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว กรณีที่เทศบาลฯ หรือ ตามข้อ ๒ - ข้อ ๘ จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาแต่ประการใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเจียรชัย ณ นคร)

ประธานอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๒ - ๓ ต่อ ๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๑๓๖๖

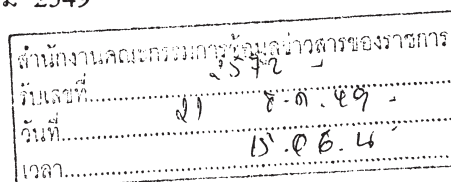
ที่ รอ 52008 / ๕๖๑๔

สำนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ถนนเทวาภิบาล รอ 45000

๑๔ ธันวาคม 2549

เรื่อง การเข้าตรวจดูเอกสาร

เรียน คณะกรรมการการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.สำเนาหนังสือคุณวรวิทย์ ตั้งกิจเจริญพงษ์ ที่ พิเศษ 11/2549

ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2549

จำนวน 1 ฉบับ

2.สำเนาหนังสือที่คุณวรวิทย์ ตั้งกิจเจริญพงษ์ และคณะ ได้ขอเข้าตรวจดู

เอกสารเกี่ยวกับการเงิน การคลังของเทศบาลฯ พร้อมคัดสำเนา

จำนวน 1 ชุด

3.สำเนาตัวอย่างสมุดคุมสัญญาจ้าง และสมุดคุมฎีกาเบิกจ่ายฯ

จำนวน 1 ชุด

4.สำเนาตัวอย่างสมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็ค

จำนวน 1 ชุด

5.สำเนาหนังสือเทศบาลฯ ที่ รอ 52008/6347 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2548

จำนวน 1 ฉบับ

ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 คุณวรวิทย์ ตั้งกิจเจริญพงษ์ อยู่บ้านเลขที่ 23/8 ถ.ชาติติยะวงษ์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด ได้ขอเข้าตรวจดูและสำเนาเอกสารของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ประกอบด้วย สมุดคุมสัญญาจ้าง เลขที่ ก และ ค ตั้งแต่ ปี 2535-2549 และสมุดคุมฎีกาเบิกจ่ายฯ ตั้งแต่ ปี 2535-2549 โดยขอใช้เวลาตรวจดู 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2549

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า ที่ผ่านมา คุณวรวิทย์ ตั้งกิจเจริญพงษ์ และคณะ ได้ขอเข้าตรวจดูและสำเนาเอกสารของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด บ่อยครั้งและเป็นจำนวนมาก และเอกสารที่ขอเข้าตรวจดูในแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะเป็นเอกสารหลักฐานทางการเงิน การคลัง ที่มีหน่วยงานตรวจสอบ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง ตามกฎ/ระเบียบของทางราชการ อยู่แล้ว อีกทั้งมิใช่ข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2540 แต่เทศบาลฯ ก็ได้ยินยอมให้ตรวจดูและคัดสำเนาไปโดยตลอด โดยเทศบาลฯ จะต้องจัดเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลเอกสาร เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ทำให้สูญเสียบุคลากรในการปฏิบัติงานราชการ อันก่อให้เกิดภาระอันเกินควรแก่เทศบาลฯ

ในการนี้ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จึงขอหารือต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2540 ของเทศบาลฯ ดังนี้

1. การที่คุณวรวิทย์ ตั้งกิจเจริญพงษ์ และคณะ ขอเข้าตรวจดูและสำเนาเอกสาร สมุดคุม-

/ สัญญา...

สัญญาจ้าง เลขที่ ก และ ค ตั้งแต่ปี 2535 ถึง ปี 2549 และสมุดคู่มือเบิกจ่ายฯ ตั้งแต่ปี 2535 ถึง ปี 2549 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ทั้งที่ ได้เคยตรวจสอบเอกสารดังกล่าวบ่อยครั้ง และได้ถ่ายสำเนาเอกสารที่ได้ตรวจสอบเป็นจำนวนมากแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 เป็นการขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุอันควร หรือไม่

2. ประชาชนมีอำนาจตรวจสอบ สมุดคู่มือสัญญาจ้าง และสมุดคู่มือเบิกจ่าย ของทางราชการ หรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

3. ฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ซึ่งตามกฎหมาย/ระเบียบของทางราชการนั้น มีสำนักงาน-ตรวจเงินแผ่นดิน เป็นหน่วยงานตรวจสอบอยู่แล้ว ใช้อำนาจที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2540 หรือไม่

4. ประชาชนมีอำนาจตรวจสอบ ฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของทางราชการ หรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

5. ประชาชนมีอำนาจคัดสำเนา ฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของทางราชการ หรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

6. สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็ค ใช้อำนาจที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2540 หรือไม่

7. ประชาชนมีอำนาจตรวจสอบ สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็ค หรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

8. ประชาชนมีอำนาจคัดสำเนา สมุดเงินสดจ่าย สมุดเงินสดรับ และรายงานจัดทำเช็ค หรือไม่ หากมีเป็นอำนาจจากกฎหมายและ/หรือระเบียบใด มาตราและ/หรือข้อใด

ทั้งนี้ เทศบาลฯ ยังไม่อนุญาตให้ คุณวรวิทย์ ตั้งกิจเจริญพงษ์ และคณะ เข้าตรวจสอบและสำเนาเอกสารตามคำขอ จนกว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ จะมีคำวินิจฉัย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

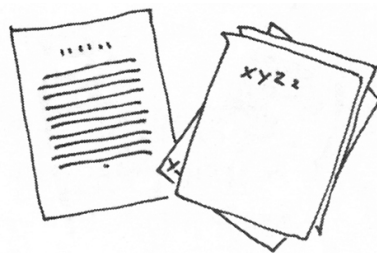

(นายบรรจง โสมจิตจรรย์นันท์)
นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด

กองวิชาการและแผนงาน
งานรับเรื่องราวร้องทุกข์
โทร.043-511222 ต่อ 119
โทรสาร. 043-513394

● กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบและกระดาษคำตอบ

หน่วยงานที่ขอหารือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สรุปประเด็นการหารือ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้มีหนังสือขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อสอบและกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบ เนื่องจากผู้ปกครองของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้มีคำขอคัดสำเนาข้อสอบและเฉลยข้อสอบ รวม 3 รายการ ซึ่งมีรายการหนึ่งเป็นการขอสำเนาข้อสอบและกระดาษคำตอบของนิสิตคนอื่นที่เรียนในรายวิชาเดียวกันกับนิสิตที่ผู้ปกครองขอข้อมูลเรื่องนี้ มหาวิทยาลัยมหาสารคามจึงขอหารือในประเด็น ดังนี้

1) ข้อสอบและเฉลยข้อสอบ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หรือไม่

2) ถ้าข้อสอบและเฉลยข้อสอบ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความในมาตรา 4 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หรือไม่

3) ผู้ปกครองของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ สามารถขอคัดสำเนาข้อสอบและเฉลยข้อสอบ พร้อมกับข้อสอบของนิสิตที่เรียนในรายวิชาเดียวกันกับนิสิตของผู้ปกครองตามความในมาตรา 11 และ 13 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้หรือไม่

การพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยมหาสารคามและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นในข้อหารือดังกล่าวว่า

1) ข้อมูลข่าวสารตามที่หารือ ประกอบด้วย ข้อสอบหรือกระดาษคำถาม เฉลยข้อสอบหรือแนวการตอบข้อสอบที่อาจารย์ผู้ออกข้อสอบจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการตรวจกระดาษคำตอบและข้อสอบของนิสิตที่เข้าสอบหรือกระดาษคำตอบของนิสิต ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเมื่อได้ดำเนินการสอบเรียบร้อยแล้วจะนำมาตรวจให้คะแนนการสอบและเก็บรักษาไว้โดยอาจารย์ผู้สอนหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานแล้วเก็บรักษาไว้ที่คณะวิทยาศาสตร์ฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

2) สำหรับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น ตามนิยามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ได้แก่ ฐานะการเงิน การศึกษา ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้ หมายความว่ารวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ฯลฯ โดย “บุคคล” หมายถึง บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

เนื่องจากในการพิจารณาข้อหาหรือเรื่องนี้ มหาวิทยาลัยมหาสารคามไม่มีตัวอย่างมาให้ดูเพื่อ ประกอบการพิจารณา จึงไม่ทราบแน่ชัดว่ากระดาคำตอบของนิสิตที่สอบนั้นเป็นการตอบคำถามแบบปรนัย หรืออัตนัยหรือการตอบคำถามในลักษณะอย่างไร เนื่องจากหากการตอบข้อสอบดังกล่าวเป็นไปในลักษณะที่จะทำให้ ทราบถึงสิ่งเฉพาะตัวของผู้เข้าสอบ เช่น เป็นการตอบที่บรรยายถึงประวัติหรือข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่อง เฉพาะตัวของนิสิตก็อาจถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่หากเป็นการสอบแบบปรนัยที่ให้เลือกข้อถูกผิด หรือ เป็นการตอบคำถามที่เป็นหัวข้อให้แสดงความคิดเห็นหรือความรู้ที่เป็นการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ไม่เป็น ข้อมูลเรื่องส่วนตัวของนิสิตผู้สอบแล้วก็ไม่ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใดตามที่ศาลฎีกาได้มี คำพิพากษาไว้⁽¹⁰⁾ โดยมีความเห็นว่า... กระดาคำตอบข้อสอบคัดเลือกเข้าเรียนในสถานศึกษาของทางราชการ เป็นเพียงเอกสารที่ผู้เข้าสอบแข่งขันจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อแสดงถึงภูมิความรู้ และใช้เป็นเกณฑ์วัดความรู้ความสามารถของผู้เข้าสอบแข่งขันแต่ละคน โดยนำกระดาคำตอบและบัญชีคะแนน ของแต่ละคนไปพิจารณาเปรียบเทียบกัน เพื่อสรรหาผู้ที่สามารถแสดงภูมิความรู้ได้ดีกว่าผู้อื่นเป็นผู้ผ่านการสอบ แข่งขัน ดังนี้ กระดาคำตอบและบัญชีคะแนนของผู้เข้าสอบแข่งขันจึงมิใช่เรื่องราวความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตความเป็นอยู่อันเป็นเรื่องเฉพาะตัวของโจทก์ ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอันได้รับความคุ้มครองตาม กฎหมายไม่ให้เปิดเผย อย่างไรก็ตาม แม้หากกระดาคำตอบของผู้เข้าสอบในบางกรณีจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หน่วยงานที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลก็อาจสามารถใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยได้ตามความเหมาะสม ในกรณี ที่ไม่ถือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรก็ได้

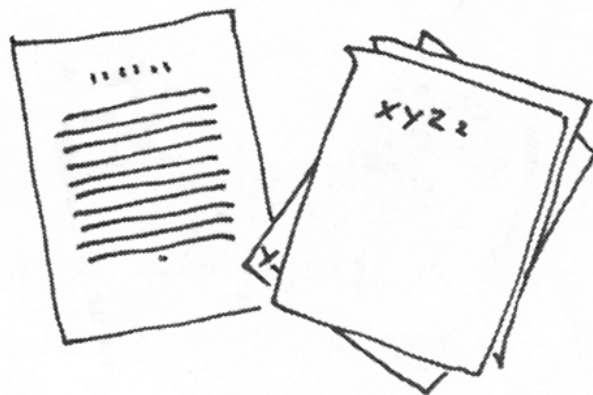
(10) คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 4126/2543 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2543

3) สำหรับประเด็นที่หารือเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อสอบ เฉลยข้อสอบ และกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบนั้น เมื่อเอกสารทั้งปวงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการก็ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กล่าวคือ ประชาชนมีสิทธิเข้าตรวจดูได้ อย่างไรก็ตาม หากข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 ก็อาจไม่เปิดเผยได้ นั่นคือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเข้าข้อยกเว้นตามกฎหมายที่หน่วยงานต้องใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยให้เป็นไปตามกฎหมายต่อไป เช่น ข้อสอบหรือเฉลยข้อสอบนั้นหากสอบในครั้งนั้นแล้วไม่ใช้ในการสอบใดๆ อีกทั้งสามารถเปิดเผยข้อสอบและเฉลยข้อสอบนั้นได้ แต่หากเป็นข้อสอบจากคลังข้อสอบของหน่วยงานที่จะถูกนำไปเรียนใช้ในการสอบอื่นๆ ได้อีก ก็อาจพิจารณาไม่เปิดเผยได้ ส่วนกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบนั้นโดยปกติผู้เข้าสอบสามารถขอตรวจดูกระดาษคำตอบของตนเองหรือของผู้ที่อยู่ในปกครองของตนได้อยู่แล้ว แต่หากจะไปขอตรวจดูกระดาษคำตอบของผู้อื่นนั้นก็ต้องพิจารณาว่าผลสอบของผู้อื่นนั้นมีผลกระทบต่อ การสอบเข้าหรือสอบคัดเลือกของผู้เข้าสอบที่ผู้ปกครองจะขอตรวจดูกระดาษคำตอบของผู้อื่นหรือไม่ โดยหากกำหนดเป็นเกณฑ์ว่าคะแนนสอบต้องเกินร้อยละ 60 ขึ้นไปจึงถือว่าผ่านเกณฑ์ อย่างนี้ก็อาจไม่เปิดเผยกระดาษคำตอบของผู้อื่น แต่หากกำหนดว่าการสอบคัดเลือกครั้งนั้นรับผู้ผ่านคัดเลือกกี่คน หากเป็นอย่างนี้คงต้องพิจารณาเปิดเผยกระดาษคำตอบของผู้ที่ผ่านการคัดเลือกตามความเหมาะสม เพราะผลคะแนนของผู้เข้าสอบแต่ละคนมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้เข้าสอบคัดเลือกนั้นด้วย เช่นเปิดเผยกระดาษคำตอบโดยปิดชื่อไว้ เพื่อไม่ให้ทราบว่าเป็นของผู้ใด แต่ใส่เลขรหัสผู้เข้าสอบไว้เท่านั้น เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อหน่วยงานแจ้งปฏิเสธในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดก็ต้องแจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้ขอข้อมูลทราบว่าสามารถอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผล เพื่อให้ผู้ถูกปฏิเสธดังกล่าวสามารถใช้สิทธิได้ตามกฎหมายต่อไป

อนึ่ง ในการตอบข้อหารือเรื่องนี้ คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการเห็นว่า เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นจึงได้จัดส่งตัวอย่างไปประกอบการตอบข้อหารือเรื่องนี้ด้วย ได้แก่ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สด 1/2541 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2541 ซึ่งเป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการเปิดเผยกระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของผู้เข้าสอบที่ผู้ปกครองร้องขอข้อมูลและของผู้เข้าสอบที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนให้แก่ผู้ปกครองได้

สำเนาฉบับ

ที่ นร ๐๑๐๘/ ๘๖๖

คณะกรรมการตอบข้อหารือตาม
กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ข้อหารือการคัดสำเนาข้อสอบและเฉลยข้อสอบ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ด่วนมาก ที่ ศธ ๕๓๐.๑(๖.๓)/๘๑ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๙
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคมการบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ ศค ๑/๒๕๔๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม แจ้งว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้รับแจ้ง
จากคณะวิทยาศาสตร์ว่า ผู้ปกครองของนายณัฐวัฒน์ นิสิต คณะวิทยาศาสตร์ มีความประสงค์
ที่จะขอคัดสำเนาข้อสอบและเฉลยข้อสอบ จำนวน ๔ รายการ โดยมีรายการหนึ่งเป็นข้อสอบของนิสิตที่
เรียนในวิชาเดียวกันกับนายณัฐวัฒน์ฯ จำนวน ๒ คน มหาวิทยาลัยฯ จึงขอหารือ ดังนี้

๑. ข้อสอบและเฉลยข้อสอบ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามนัยมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๒. ถ้าข้อสอบและเฉลยข้อสอบ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๓. ผู้ปกครองของนายณัฐวัฒน์ฯ สามารถขอคัดสำเนาข้อสอบและเฉลยข้อสอบ
พร้อมกับข้อสอบของนิสิตที่เรียนในวิชาเดียวกันกับนายณัฐวัฒน์ฯ ตามความในมาตรา ๑๑ และ ๑๓
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมาย
ข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีที่มหาวิทยาลัยฯ หรือ ตาม ข้อ ๑ และข้อ ๒ เนื่องจาก
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ให้คำนิยามของคำว่า "ข้อมูลข่าวสารของราช
การ" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะ
เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน สำหรับ "ข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน
ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่ชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือ

สิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้ตัวผู้รู้ได้ ดังนั้น ข้อสอบและเฉลยข้อสอบที่ผู้ปกครองของนายณัฐวัฒน์ ร้องขอ จึงมีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เนื่องจาก ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่บ่งบอกถึงสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ตามความหมายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามความหมายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้ปกครองของนายณัฐวัฒน์ ร้องขอ จึงเป็นการขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากมหาวิทยาลัยฯ จะไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว มหาวิทยาลัยฯ ต้องพิจารณาโดยอาศัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบการใช้ดุลพินิจของมหาวิทยาลัยฯ

สำหรับกรณีตามข้อหารือ ข้อ ๓ เนื่องจากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้เคยมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องทำนองเดียวกันนี้ไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ สค ๑/๒๕๔๑ จึงขอส่งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกียรติ ญ นกร)

ประธานอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๒ - ๓ ต่อ ๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๑๓๖๖

ควนมาก

ที่ ศธ 0530.1(6.3) / 81

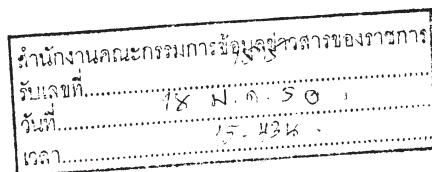
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

11 มกราคม 2550

เรื่อง ขอรื้อกรณีข้อมูลข่าวสารของราชการ

เรียน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ ศธ 0530.4(1)/1171
ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2549 จำนวน 2 แผ่น

ตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เสนอเรื่องบันทึกข้อความ
ผู้ปกครองของ นายณัฐวัฒน์ ซึ่งเป็นนิสิต สังกัดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความ
ประสงค์ที่จะขอคัดสำเนาข้อสอบและเฉลยข้อสอบ จำนวน 4 รายการ ต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคามเพื่อพิจารณา
ซึ่งในจำนวน 4 รายการนั้น มีรายการหนึ่งเป็นข้อสอบของนิสิตที่เรียนในรายวิชาเดียวกันกับ นายณัฐวัฒน์
จำนวน 2 คน ความดังที่แจ้งให้ทราบข้างต้นแล้ว นั้น

ในการนี้ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอหารือในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ข้อสอบและเฉลยข้อสอบ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามความในมาตรา 4 แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หรือไม่
2. ถ้าข้อสอบและเฉลยข้อสอบ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคล ตามความในมาตรา 4 และ มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
2540 หรือไม่
3. ผู้ปกครองของ นายณัฐวัฒน์ สามารถคัดสำเนาข้อสอบและเฉลยข้อสอบ พร้อมกับ
ข้อสอบของนิสิตที่เรียนในรายวิชาเดียวกันกับ นายณัฐวัฒน์ แก้วขันดี ตามความในมาตรา 11 และ 13 แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้หรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตอบข้อหารือแก่มหาวิทยาลัยมหาสารคามด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์อัครกุล วิริยเวชกุล ราชบัณฑิต)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

● กรณีหน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 7 ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

หน่วยงานที่ขอหารือ เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน

สรุปประเด็นการหารือ

เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน มีหนังสือ ที่ สค 5208/2546 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2549 ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการนำข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้แก่ โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน รวมไปถึงสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐนั้นไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา การดำเนินการของเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นหน่วยงานของรัฐตามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้จัดทำประกาศเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน เรื่องโครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ลงวันที่ 25 กันยายน 2549 ขึ้น สำหรับนำไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ในการนี้เทศบาลเมืองกระทุ่มแบนได้ส่งประกาศดังกล่าวให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อขอให้ดำเนินการนำประกาศเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

แต่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือแจ้งให้ทราบ ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้กำหนดแนวทางปฏิบัติว่าสมควรให้จังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลืรวบรวมและจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประโยชน์ต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย (หนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0204/ว 184 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2541) และโดยข้อเท็จจริงจังหวัดสมุทรสาครยังมิได้ดำเนินการรวบรวมและจัดส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้างของราชการส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดเพื่อลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงขอให้เทศบาลเมืองกระทุ่มแบนประสานงานกับจังหวัดสมุทรสาครเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด แล้วส่งไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป พร้อมกันนั้นสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งตัวอย่างประกาศจังหวัดกาญจนบุรี เรื่องโครงสร้างและการจัดองค์กรอำนาจหน้าที่และสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี ลงวันที่ 9 มกราคม 2547 ซึ่งได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 121 ตอนพิเศษ 89 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2547 ให้พิจารณาเทียบเคียงรายละเอียดของหนังสือหารือ พร้อมเหตุผล คำอธิบายและหนังสือที่ส่งมาด้วยปรากฏตามเอกสารประกอบเรื่องหารือที่แนบประกอบการหารือดังกล่าว

เทศบาลเมืองกระทุ่มแบนจึงขอหารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 7 (1) ถึง (3) ที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้กำหนดแนวทางปฏิบัติว่าสมควรให้จังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลืรวบรวมและจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประโยชน์ต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามเจตนารมณ์ของกฎหมายตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งให้ทราบนั้น หมายความว่าให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต้องส่งข้อมูลข่าวสารในการที่จะดำเนินการตามมาตรา 7 ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา แต่ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งข้อมูลข่าวสารให้จังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลืรวบรวมและจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา หรือให้จังหวัดเป็นหน่วยงานที่จัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดและส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนจะได้ถือปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป

การพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ตอบข้อหารือของเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนไว้ตามหนังสือ ที่ นร 0108/873 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2550 ซึ่งเมื่อพิจารณาเรื่องหารือของหน่วยงานดังกล่าว ประกอบกับนำหนังสือของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งได้ให้ความเห็นตามที่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติกรณีการให้จังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลืรวบรวมและจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามาที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งนั้น คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นว่า

1) ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งประกาศของราชการส่วนท้องถิ่นให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้จังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลืและรวบรวมข้อมูลข่าวสารของราชการส่วนท้องถิ่นและส่งไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0204/ว 184 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2541 นั้น เนื่องจากในเวลานั้นเป็นระยะแรกของการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว หน่วยงานส่วนท้องถิ่นอาจยังไม่มีความพร้อมที่จะดำเนินการ จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติให้จังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลืและรวบรวมข้อมูล อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของราชการตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อให้จังหวัดเป็นผู้พิจารณากลั่นกรองเรื่องของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน ก็จะเป็นไปในทางอำนวยความสะดวกและเพื่อความรวดเร็วในการลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ด้วย

